

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **TrustSoft s. r. o.**, IČO: 29137098
sídlem Kolbenova 882/5a, 190 00 Praha 9
zastoupená obecným zmocněncem Z. Š.
narozeným dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2021, č. j.: 4949/2020-160-SPR/11

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2021, č. j.: 4949/2020-160-SPR/11, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), změněno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 30. 9. 2020, č. j.: MHMP 1459474/2020/Sve, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 ve spojení s ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a to porušením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, za což byla žalobkyni podle ust. § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona za použití ust. § 37 až 40 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „z.o.p.“), uložena pokuta ve výši 1500 Kč. Současně jí byla uložena povinnost uhradit Magistrátu hl. m. Prahy náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč podle ust. § 95 odst. 1 z.o.p. a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Žalobkyně se měla uvedeného přestupku dopustit tím, že dne 21. 1. 2020 v 15:55 hodin mimo obec Praha v tunelu Lochkov, na rychlostní komunikaci Pražského okruhu ve směru jízdy k dálnici D5, jako provozovatelka motorového vozidla tovární značky X., registrační značky X., nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. V daném případě nezjištěný řidič nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou na pozemní komunikaci a v úseku, kde byla dovolena rychlost 80 km/h, jel rychlostí 102 km/h; při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$ tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 98 km/h, což je o 18 km/h vyšší, než je v konkrétním místě dovoleno.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že napadené rozhodnutí je nezákonné kvůli překážce věci rozhodnuté. Odvolání již totiž bylo zamítnuto jako opožděné rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 2. 2021, č. j.: 4949/2020-160-SPR/3. Toto rozhodnutí žalobkyně napadla správní žalobou a postupem podle ust. § 62 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), byla uspokojena, přičemž rozhodnutí soudu o zastavení řízení nabylo právní moci dne 7. 9. 2021.
3. V rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, nebyla žalobkyni poskytnuta možnost vyjádřit se k upřesnění předmětu řízení. GPS pozice doplněná do popisu místa přestupku se nachází mimo tunel Lochkov, a to dokonce ve směru jízdy od dálnice D5 k dálnici D1. Vzniká přitom pochybnost, zda v daném místě byla rychlost omezena na 80 km/h, když k jejímu omezení dochází až v tunelu. Poněvadž rychlost měla být měřena v delším úseku, část takového úseku mohla procházet místy, kde neplatí rychlostní omezení na 80 km/h.
4. Řízení nemělo být vedeno proti žalobkyni, neboť byl znám řidič vozidla. Proti řidiči nebylo zahájeno přestupkové řízení s odůvodněním, že jeho sdělení k řízení bylo podáno v elektronické podobě bez uznávaného podpisu. Prvostupňový orgán disponoval údajem o totožnosti řidiče a měl v tomto směru konat další kroky. Řízení bylo zahájeno v rozporu s ust. § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu.
5. Žalobkyně nebyla v rozporu s ust. § 62 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o policii“) informována, že byl v daném úseku umístěn automatický prostředek pořizující záznam.
6. Žalobkyně ani její právní zástupce nedali souhlas se zveřejněním svých osobních údajů na webu NSS nebo jinde na internetu z důvodu ochrany soukromí.
7. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

8. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas.
9. Žalovaný vlastní činností zjistil procesní pochybení spočívající ve špatném vyhodnocení včasnosti odvolání, načež ministr dopravy dne 4. 5. 2021 vydal rozhodnutí, č. j.: MD-10791/2021-510/3, kterým bylo zrušeno rozhodnutí, č. j.: 4949/2020-160-SPR/3, a vrátil věc žalovanému k novému projednání. Nemohlo se tak jednat o rozhodnutí vydané ve smyslu ust. § 153 s.ř., dokonce ani v usnesení Městského soudu v Praze, č. j. 20 A 29/2021-33, nebylo přistoupeno k zastavení řízení dle ust. § 47 písm. b) s.ř.s.
10. Upřesněním místa spáchání přestupku nedošlo ke změně předmětu řízení, pouze byly doplněny GPS souřadnice. Tyto údaje se nacházely v podkladech tvořících součást spisové dokumentace, s níž se žalobkyně mohla seznámit při ústním jednání. GPS souřadnice sice přímo neodpovídají vozovce tunelu Lochkov, ale s uvedením faktu, že šlo právě o tento tunel, a směru jízdy bylo vymezeno konkrétní místo protiprávního jednání. Žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2021, č. j. 9 As 60/2021-34, který se zabývá otázkou určení místa spáchání přestupku.
11. Policie České republiky splnila informační povinnost zveřejnění místa, kde dochází k měření rychlosti pomocí úsekového měření, když dne 26. 11. 2019 o této skutečnosti informovala na svých webových stránkách <https://www.policie.cz/clanek/radary.aspx>.
12. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
13. Žalobkyně ve své replice konstatovala, že rozhodnutí vydané v přezkumném řízení nabylo právní moci až spolu s právní mocí usnesení soudu o zastavení řízení. Napadené rozhodnutí je nezákonné pro překážku věci rozhoduté, neboť ke dni jeho vydání ještě nebylo zrušeno první meritorní rozhodnutí žalovaného, poněvadž rozhodnutí v přezkumném řízení nabylo právní moci později. Obecně, pokud se žalobce domáhá zrušení správního rozhodnutí, lze jej uspokojit vydáním nového rozhodnutí. Podle žalobkyně postrádá vlivu fakt, zda má žalovaný oznámit soudu svůj záměr uspokojit navrhovatele vydáním rozhodnutí, kterým vyhoví jeho požadavku. Připuštění výkladu žalovaného by znamenalo, že si sám žalovaný bude určovat okamžik právní moci rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení jen sdělením soudu o záměru uspokojit žalobce. Změnění místa přestupku podle žalobkyně znamená změnění skutkové věty v jejím podstatném atributu, aniž by žalobkyně měla možnost se k této změně vyjádřit.

IV. Obsah správního spisu

14. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 21. 1. 2020 v 15:55 hodin mimo obec Praha v tunelu Lochkov, na rychlostní komunikaci Pražského okruhu ve směru jízdy k dálnici D5, se mělo motorové vozidlo tovární značky X., registrační značky X., provozované žalobkyní pohybovat rychlostí 98 km/h, což je o 18 km/h vyšší rychlost, než je v konkrétním místě dovoleno. Tímto jednáním mělo dojít ke spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 ve spojení s ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu.
15. Součástí spisového materiálu je též karta vozidla registrační značky X., ověřovací list Českého metrologického institutu č. 8012-OL-70311-19 ze dne 18. 7. 2019 na zařízení rychloměru CAM01001872 a fotodokumentace z místa přestupku ze dne 21. 1. 2020.

16. Na základě výzvy ze dne 8. 6. 2020, č. j.: MHMP 861226/2020/Sve, žalobkyně sdělila osobu řidiče J. K. Pan J. K. potvrdil řízení vozidla sdělením v e-mailové podobě bez uznávaného elektronického podpisu, které nebylo doplněno ve lhůtě pěti dnů.
17. Usnesením ze dne 24. 7. 2020, č. j.: MHMP 1155308/2020/Sve, prvostupňový orgán odložil ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. k) z.o.p. věc přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, neboť se nedozvěděl skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, ačkoli činil kroky ke zjištění osoby řidiče.
18. Prvostupňový orgán poté příkazem ze dne 27. 7. 2020, č. j.: MHMP 1155326/2020/Sve, uložil žalobkyni coby provozovatelce vozidla pokutu ve výši 1500 Kč za spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 ve spojení s ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, a to porušením ust. § 10 odst. 3 téhož zákona. Žalobkyně proti příkazu podala odpor.
19. Prvostupňový orgán nařídil ústní jednání na den 23. 9. 2020 formou předvolání pod č. j.: MHMP 1265375/2020/Sve. Zmocněný zástupce žalobkyně P. K. ani osoba jednající za žalobkyni se k jednání nedostavili, což je zjevné z protokolu ze dne 23. 9. 2020, č. j.: MHMP 1450243/ 2020/Sve.
20. Prvostupňový orgán vydal ve věci dne 30. 9. 2020 rozhodnutí (č. j.: MHMP 1459474/2020/Sve), kterým byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku podle ust. § 125f odst. 1 ve spojení s ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, a to porušením § 10 odst. 3 téhož zákona, za což jí byla uložena pokuta ve výši 1500 Kč. V odůvodnění prvostupňový orgán konstatoval objektivní odpovědnost provozovatele vozidla a věnoval se mj. též přitěžujícím okolnostem, když neshledal žádné okolnosti polehčující.
21. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně blanketní odvolání, které neodůvodnila ani dodatečně na základě výzvy ze dne 27. 10. 2020, č. j.: MHMP 1650083/2020/Sve.
22. Odvolání žalobkyně žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím a potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu, byla pouze provedena změna spočívající v upřesnění místa spáchání přestupku o GPS souřadnice. V odůvodnění žalovaný konstatoval, že prvostupňový orgán postupoval v souladu se zákonem, a opatřené důkazy označil za vhodné ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný rovněž věnoval pozornost výši správního trestu a postupu prvostupňového orgánu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

23. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
24. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
25. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

26. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1.*
27. Podle ust. § 5 z.o.p. *přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*
28. Soud předně uvádí, že žalobkyně i její zástupce byli v přestupkovém řízení zcela pasivní a proti prvostupňovému rozhodnutí podali toliko blanketní odvolání, jež nikterak nedoplňovali, následně byla proti napadenému rozhodnutí podána komplexní žaloba. NSS v právní větě k rozsudku ze dne 15. 8. 2019, č. j.: 10 As 36/2019 – 33, konstatoval: „*Procesní strategie spočívající v opakovaném podávání neodůvodněných odvolání kombinovaných s následným podáním komplexní žaloby je zneužitím práva, čemuž bude přizpůsoben i rozsah soudního přezkumu. Svérázným přístupem k obhajobě v přestupkovém řízení přestupci nemohou přesunout celé dokazování až na správní soudy (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.; § 52 odst. 1 s. ř. s.; § 77 odst. 2 s. ř. s.; § 82 odst. 2 správního řádu; § 89 odst. 2 správního řádu).*“ Soud pro nynější věc shledává alespoň ten důsledek, že po správních orgánech nelze v případě procesní pasivity žalobkyně požadovat, aby se vypořádaly s každou myslitelnou žalobní námitkou, stejně tak námitky sdělené poprvé až v žalobě mohou být vzhledem k okolnostem označeny za účelové, zvláště obecné spekulativní námitky bez konkrétních podkladů vztahujících se přímo k dané věci pak nemohou zpochybnit zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností ze strany správních orgánů. V uvedeném rámci přistoupil soud k přezkumu žalobních námitek.
29. Žalobkyně namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí pro jeho rozpor s překážkou věci rozhodnuté, s čímž se však soud neztotožňuje. Žalobkyně se žalobou podanou dne 3. 5. 2021 u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2021, č. j.: 4949/2020-160-SPR/3, kterým bylo jako opožděné zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 30. 9. 2020, č. j.: MHMP 1459474/2020/Sve. Žalovaný dne 4. 5. 2021 pod č. j.: MD-10791/2021-510/3 v přezkumném řízení zrušil rozhodnutí, č. j.: 4949/2020-160-SPR/3, neboť dospěl k závěru o tom, že odvolání nebylo podáno opožděně. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 1. 9. 2021, č. j.: 20 A 29/2021-33, bylo řízení zastaveno podle ust. § 47 písm. a) s.ř.s., jelikož soudu bylo dne 27. 7. 2021 doručeno podání žalobkyně, které bylo vyhodnoceno jako zpětvzetí žaloby. Jak je v citovaném usnesení konstatováno, „*soud nemohl řízení zastavit podle ust. § 47 písm. b) s.ř.s., jak žalobce navrhoval, neboť aplikace institutu uspokojení navrhovatele je podle ust. § 62 s.ř.s. vázána na procesní aktivitu žalovaného vůči soudu. Žalovaný musí soudu oznámit svůj záměr navrhovatele uspokojit. Pokud žalovaný či jiný správní orgán vystupující na jiné hierarchické úrovni téže soustavy správních orgánů učiní úkon, jímž navrhovatele uspokojí, aniž by ovšem předtím oznámil soudu svůj záměr navrhovatele uspokojit, potom ani v případě, že navrhovatel soudu oznámí, že na žalobě netrvá, neboť byl postupem správních orgánů již uspokojen, nejde o naplnění institutu uspokojení navrhovatele. Soud tedy nemůže řízení zastavit podle § 47 písm. b) s.ř.s. V daném případě pak žalovaný neoznámil svůj záměr žalobce uspokojit, neboť tento záměr pojal a realizoval v době, kdy mu ještě nebylo známo, že žalobce podal proti napadenému rozhodnutí žalobu ke zdejšímu soudu. Nebyla tak z objektivních důvodů splněna jedna ze základních podmínek uplatnění institutu uspokojení navrhovatele ve smyslu ust. § 62 odst. 1 věta druhá s.ř.s.*“. Usnesení je soudu logicky známo z úřední činnosti, obě strany jej přitom znají též, neboť jim bylo zasláno coby účastníkům řízení.

30. Soud konstatuje, že se ve věci žalobkyně nemohlo jednat o postup při uspokojení účastníka řízení po podání žaloby, s čímž by se následně spojovala překážka věci rozhodnuté. V ust. § 153 s.ř. stejně jako v ust. § 62 s.ř.s. se pro postup při uspokojení žalobce stanoví závazné podmínky. První je skutečnost, že správní soud dosud nerozhodl, přičemž příslušný správní orgán může vydat nové rozhodnutí po celou dobu soudního řízení až do vydání soudního rozhodnutí. Dále musí příslušný správní orgán sdělit správnímu soudu svůj záměr uspokojit navrhovatele, a pokud již soudu předložil správní spis, musí si ho vyžádat. Po sdělení správního orgánu o záměru uspokojit navrhovatele stanoví předseda senátu správnímu orgánu lhůtu, v níž je třeba vydat nové rozhodnutí. V této lhůtě musí správní orgán vydání nového rozhodnutí oznámit navrhovateli i soudu. V případě žalobkyně byla splněna jen první podmínka, tzn., že správní soud dosud o věci nerozhodl, další podmínky nebyly naplněny.
31. Soud přisvědčil žalovanému ohledně splnění podmínek pro vedení řízení o přestupku provozovatele vozidla. Pan J. K. se sice k dotazu prvostupňového orgánu identifikoval jako pravděpodobný řidič vozidla, nicméně k jeho emailovému sdělení nelze přihlížet, jelikož dle ust. § 37 odst. 4 s.ř. nebylo potvrzeno nebo doplněno písemně, ústně do protokolu či v elektronické podobě podepsané elektronickým podpisem. Pan J. K. byl ve výzvě ze dne 16. 6. 2020, č. j. MHMP 918601/2020/Sve, poučen o přípustných formách podání, avšak na toto poučení nereagoval. K zahájení řízení o přestupku konkrétního řidiče bylo třeba prokazatelnějšího vyjádření, jež však pan J. K. zmařil nesplněním výzvy prvostupňového orgánu.
32. Fotografie, které jsou součástí spisového materiálu, soud pokládá za dostatečně průkazné. V rozsudku ze dne 6. 5. 2022, č. j.: 2 As 103/2020–19, se NSS vyjádřil k průkaznosti fotografie zaznamenané rychloměrem, když v právní větě uvedl: *„Má-li být fotografie měřeného vozidla pořízená měřicím zařízením použita jako stěžejní důkazní prostředek pro identifikaci vozidla, které překročilo nejvyšší povolenou rychlost, musí z ní být možno jednoznačně ztotožnit toto vozidlo, například znakem tovární značky a podstatnou částí registrační značky či specifickými detaily vozidla. Pouze tak lze dostát požadavkům § 3 správního řádu na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.“* Z fotografií obsažených ve správním spisu je zjevná celá registrační značka vozidla, což umožňuje jeho zcela jednoznačnou identifikaci. V jaké lokalitě bylo fotografováno, vyplývá z údajů na fotografiích, vozidlo je zachyceno dostatečně a nic nenasvědčuje nemožnosti změřit vozidlu takto zachycenému jeho rychlost.
33. Žalobkyně poukazovala na pochybení spočívající v nepřípustné změně rozhodnutí vyvolané dodatečným začleněním údajů o GPS souřadnicích do výroku rozhodnutí, čímž mělo dojít k porušení jejich práv na seznámení se se spisem a vyjádření se k této otázce. Soud se s tímto argumentem neztotožňuje, neboť fotodokumentace z místa přestupku, tzn. prvotní důkazní prostředek zařazený hned na začátku spisového materiálu, obsahuje dva snímky. Snímek z času 15:55:24 hodin dne 21. 1. 2020 z místa označeného jako *„tunel Lochkov (mimo obec), směr D5, výjezd, pruh 1“* přímo obsahuje údaj o GPS souřadnicích, který byl použit v napadeném rozhodnutí. Předmětný údaj proto pro žalobkyni nepředstavuje žádnou novou skutečnost, na niž by žalobkyně nemohla dříve reagovat. Žalobkyně byla v rámci předvolání k ústnímu jednání provozovatele vozidla ze dne 26. 8. 2020, č. j. MHMP 1265375/2020/Sve, informována o svém právu vyjádřit se před závěrem ústního jednání k podkladům rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 s.ř. Pokud by se žalobkyně či její zmocněný zástupce dostavili k jednání, byli by s faktem GPS souřadnic seznámeni po zhlédnutí snímků ve fotodokumentaci. Vymezení polohy místa přestupku pomocí GPS

souřadnic není změnou předmětu řízení, nýbrž toliko zařazením údaje opomenutého v prvostupňovém rozhodnutí, který by byl žalobkyni znám, kdyby se dostavila k ústnímu jednání.

34. Žalobkyně tvrdila, že se GPS souřadnice uvedené ve výroku napadeného rozhodnutí vztahují k místu mimo tunel Lochkov, k čemuž přiložila vytištěnou fotografii z mapy Google a znázornění polohy v aplikaci mapy.cz. Jak však bylo konstatováno výše, udání souřadnic GPS pouze specifikovalo místo spáchání přestupku, aniž by měnilo jeho předmět, jejich chybné uvedení tudíž nemůže mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé. Navíc dle žalobních tvrzení GPS souřadnice udávaly místo v bezprostřední blízkosti tunelu Lochkov, což v kontextu fotodokumentace obsažené ve správním spisu nevzbuzuje pochybnosti, že rychlost byla měřena právě v tunelu Lochkov. Uvedením daného tunelu a směru jízdy v kontextu GPS souřadnic, byť lehce nepřesných, bylo tudíž vymezeno konkrétní místo spáchání přestupku. Jak zároveň uvedl NSS v rozsudku ze dne 17. 6. 2021, č. j.: 9 As 60/2021 – 34, vymezit místo spáchání přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti na metr přesně není ani objektivně možné, přesné místo změření rychlosti lze zjistit z fotografií měřícího zařízení, jež jsou součástí záznamu o přestupku, a smyslem určitého popisu skutku je zabránit dvojímu postihu za týž delikt i jeho záměně za delikt jiný. Soud uzavírá, že smyslu vymezení místa spáchání přestupku bylo učiněno zadost, a to i přes udání neodpovídajících souřadnic, námitka proto není důvodná. Jelikož ani případná menší nepřesnost v GPS souřadnicích nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé, soud již neprováděl dokazování fotografií z map Google ani znázorněním polohy v aplikaci mapy.cz. Zpochybňování nejvyšší dovolené rychlosti 80 km/h je pak ryze spekulativní, dané tvrzení navíc vyvrací fotodokumentace obsažená ve správním spisu prokazující omezení rychlosti v délce celého měřeného úseku.
35. Pokud jde o tvrzení, že veřejnost nebyla ve smyslu ust. § 62 odst. 2 zákona o policii informována o zřízení stálého automatizovaného systému k měření, soud konstatuje, že se jedná o zcela účelovou námitku, která byla uplatněna poté, co byla žalobkyně v průběhu správního řízení zcela pasivní a co proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala pouze blanketní odvolání. Je sice nepochybně právem žalobkyně takovouto procesní strategií zvolit, avšak na druhé straně pak nemůže očekávat, že se v řízení před soudem její obecné žalobní námitce, kterou nedokládá žádným důkazem, dostane takové pozornosti, kdy by soud prověřoval, zda je takovéto tvrzení pravdivé, či nikoliv. Pokud tedy žalobkyně skutečně zjistila, že Policie České republiky nebyla k pořizování záznamu oprávněna, neboť v souladu s § 62 odst. 2 zákona o policii nezveřejnila informaci o zřízení automatického technického systému, měla být v této své námitce konkrétnější a dané tvrzení příslušnými důkazy dokladovat.
36. K šíři vypořádání obdobné námitky soudem, byť ve vztahu k obecní policii, které je ovšem uložena totožná povinnost zveřejnění informací, se vyslovil též NSS v rozsudku ze dne 19. 10. 2021, č. j.: 3 As 379/2019-45: „zdejší soud zdůrazňuje, že stěžovatel v žalobě uplatnil jen „holé“ obecné tvrzení, že „[z]áznam byl přitom proveden právě stálým automatickým technickým systémem (což je ostatně podmínka projednatelnosti přestupku provozovatele vozidla), nicméně, obecní policie informaci o zřízení takového systému nezveřejnila.“ Stěžovatel však již neuvedl, z čeho **konkrétně** dovodil, že obecní policie v daném případě tuto informaci nezveřejnila, a v tomto směru nepřiložil či neoznačil žádné důkazy. Krajský soud proto nepochybil, jestliže uvedl, že tímto postupem stěžovatel fakticky přenesl důkazní břemeno na soud a požadoval po něm, aby za něj obecně tvrzené pochybnosti ověřil. Stěžovatel nemá pravdu, že krajský soud po něm požaduje prokázání negativní skutečnosti. Bylo totiž na něm, aby především uvedl, z čeho Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

pramení jeho přesvědčení, že obecní policie zákonnou informační povinnost nesplnila. Stěžovatel přece v tomto svém tvrzení (pokud by bylo pravdivé) logicky musel vycházet z určitých podkladů a informací, například z lustrace webových stránek obecní policie či dotčených obcí, na kterých danou informaci nenašel. Pokud by tomu tak bylo, nic by mu nebránilo k žalobě přiložit alespoň printscreen z webové stránky zachycující její obsah a prokazující příkladmo to, že daný měřený úsek chybí mezi místy, u kterých je uvedena informace o měření rychlosti a umístění radarů. Případně mohl mít stěžovatel k dispozici vyjádření obecní policie či správního orgánu ohledně zveřejnění dotčené informace, anebo mohl provedení některého z takových důkazů navrhnout. Nic takového ovšem stěžovatel v žalobě netvrdil a, jak již bylo uvedeno, žádný důkaz na podporu svého tvrzení nenavrl. Není rovněž pravdou, že důkazy měl předložit žalovaný, neboť je to žalobce, který musí svá žalobní tvrzení v řízení před soudem odpovídajícím způsobem prokázat [srov. § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s.].“

37. Městskému soudu je navíc z jeho činnosti známo, že Policie České republiky zveřejňuje umístění automatických měřících systémů na svých webových stránkách (aktuální seznam je dostupný na adrese <https://www.policie.cz/clanek/seznam-mist-osazenych-automatizovanymi-technickymi-prostredky.aspx>), kde je tunel Lochkov dlouhodobě a kontinuálně zanesen (informace pro rok 2013 <https://www.policie.cz/clanek/krajske-reditelstvi-policie-hlavniho-mesta-prahy-odbor-sluzby-dopravni-policie-46133.aspx>, informace pro rok 2017 <https://www.policie.cz/clanek/zverejnene-informace-2017-mereni-rychlosti.aspx>, informace z konce listopadu 2019 (bezprostředně předcházející datu spáchání přestupku v lednu 2020) <https://www.policie.cz/clanek/radary.aspx>). O měření v tunelu Lochkov hovoří též veřejně dostupné zdroje, např. článek serveru Pražský deník.cz dostupný na: https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/na-prazskem-okruhu-se-zacne-merit-rychlost-dojde-ke-snizeni-hluku-20181112.html, který byl zveřejněn před datem spáchání přestupku.
38. Krom toho je měření rychlosti v tunelu Lochkov běžnou praxí, o čemž svědčí i rozsudky zdejšího soudu ze dne 13. 7. 2021, č. j.: 13 A 50/2018-28, a ze dne 22. 9. 2021, č. j.: 13 A 31/2018-73 (oba dostupné na webových stránkách <https://www.nssoud.cz/>).
39. Námitka žalobkyně, že byl porušen § 62 odst. 2 zákona o policii, protože Policie České republiky údajně neuveřejnila informaci o zřízení stálého automatického systému, je tudíž také nedůvodná.
40. Soud shrnuje, že napadené rozhodnutí pokládá za přezkoumatelné a věcně správné, jelikož se žalovaný zjevně dostatečně zabýval zákonností prvostupňového rozhodnutí. Vzhledem k absenci odůvodnění odvolání nemohly být vypořádány žádné konkrétní námitky. Fotografie vozu a údaje o provedeném měření s ověřovacím listem rychloměru a kartou vozidla při hodnocení zvláště i v souhrnu tvoří důkazy relevantní a přesvědčivé, které plně postačují k uznání viny, a to tím spíše u běžně se vyskytujícího a méně závažného přestupku, jímž bezpochyby je překročení povolené rychlosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 14. 5. 2015, č. j.: 7 As 83/2015-56, a ze dne 19. 8. 2016, č. j.: 6 As 144/2016-36). Ze správního spisu rovněž vyplývá, že měření proběhlo bez potíží a jeho výsledky jsou zřetelné a jednoznačné.
41. Návrh žalobkyně na anonymizaci rozhodnutí pak soud nepovažuje za žalobní námitku, neboť daný návrh se nijak netýká napadeného rozhodnutí či řízení, které jeho vydání předcházelo, a tedy ani předmětu tohoto řízení. Soud má za to, že tento návrh, resp. nesouhlas, je určen NSS a soud se k němu proto nebude vyjadřovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

42. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
43. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. listopadu 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort v. r.
samosoudce